Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY

ze dne 26. června 1990,

kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz

(90/429/EHS)

(Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Rozhodnutí Komise 1999/608/ES ze dne 10. září 1999	L 242	20	14.9.1999
►**M2**	Rozhodnutí Komise 2000/39/ES ze dne 16. prosince 1999	L 13	21	19.1.2000
►**M3**	Nařízení Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M4**	Směrnice Rady 2008/73/ES ze dne 15. července 2008	L 219	40	14.8.2008

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994

▼B

SMĚRNICE RADY

ze dne 26. června 1990,

kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz

(90/429/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že směrnicí 64/432/ES ([4]) naposledy pozměněnou směrnicí 89/360/ES ([5]) byla vydána ustanovení týkající se veterinárních otázek při obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství; že směrnice 72/462/ES ([6]) naposledy pozměněná směrnicí 89/227/ES ([7]) obsahuje ustanovení týkající se veterinárních otázek při dovozu skotu a prasat pocházejících ze třetích zemí;

vzhledem k tomu, že výše uvedené předpisy zajistily pro obchod se skotem a prasaty v rámci Společenství a pro jejich dovoz ze třetích zemí do Společenství, aby země, z níž se zvíře dováží, zaručila dodržení veterinárních kritérií, čímž se téměř zcela odstranilo nebezpečí rozšíření chorob zvířat; že při obchod se spermatem ještě určité nebezpečí rozšíření těchto chorob existuje;

vzhledem k tomu, že v rámci politiky Společenství pro harmonizaci vnitrostátních právních předpisů v oblasti veterinárních požadavků na obchod se zvířaty a s živočišnými produkty uvnitř Společenství je nutno vytvořit harmonizovaný režim pro obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a pro jeho dovoz do Společenství;

vzhledem k tomu, že při obchod se spermatem uvnitř Společenství musí členský stát, v němž je sperma odebráno, zaručit, že sperma bylo odebráno a upraveno ve schválených a kontrolovaných inseminačních stanicích, že pochází od zvířat, jejichž nákazový status je takový, že vylučuje nebezpečí rozšíření chorob zvířat, že bylo odebráno, zpracováno, skladováno a přepravováno v souladu s pravidly, která zabezpečují zachování jeho statusu z veterinárního hlediska, a že při přepravě do země určení bylo přiloženo veterinární osvědčení, které zaručuje dodržení této povinnosti;

vzhledem k tomu, že politika uvnitř Společenství je v oblasti očkování proti některým chorobám rozdílná, je oprávněné zachování časově omezených výjimek, které členským státům u některých chorob umožňují doplňkovou ochranu proti těmto chorobám;

vzhledem k tomu, že pro dovoz spermatu ze třetích zemí do Společenství se sestaví seznam třetích zemí s přihlédnutím k veterinárním kritériím; že nezávisle na existenci tohoto seznamu by členské státy měly povolovat dovoz spermatu pouze tehdy, pokud sperma pochází

([1]) Úř. věst. C 267, 6.10.1989, s. 3.
([2]) Úř. věst. C 342, 19.12.1983, s. 11.
([3]) Úř. věst. C 140, 28.5.1984, s. 6.
([4]) Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64.
([5]) Úř. věst. L 153, 6.6.1989, s. 29.
([6]) Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 28.
([7]) Úř. věst. L 93, 6.4.1989, s. 25.

▼B

z inseminačních stanic, které dodržují některé normy a které jsou úředně kontrolovány; že by se podle okolností měly pro země uvedené v seznamu stanovit zvláštní veterinární normy; že pak musí být možné provádět na místě kontroly dodržování těchto norem;

vzhledem k tomu, že je nutno na tuto směrnici rozšířit uplatňování pravidel a postupů kontroly stanovených ve směrnici Rady 89/662/ES ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ([1]);

vzhledem k tomu, že aby se zabránilo přenosu nakažlivých chorob, měla by se ihned po přijetí zásilky spermatu na území Společenství provést kontrola, s výjimkou případů vnějšího tranzitu;

vzhledem k tomu, že členské státy musí mít možnost učinit naléhavá opatření při výskytu nakažlivých chorob v jiném členském státě nebo ve třetí zemi; že posouzení nebezpečí takových chorob a nutná ochranná opatření v této souvislosti se v celém Společenství musí provést stejným způsobem; a že je za tímto účelem nutno stanovit v rámci Stálého veterinárního výboru postup používaný Společenstvím pro řešení naléhavých případů, kterým se bude řídit přijímání potřebných opatření;

vzhledem k tomu, že přijetí některých prováděcích opatření k této směrnici by mělo být svěřeno Komisi; že je za tímto účelem nutno stanovit postup, který umožní úzkou a účinnou spolupráci mezi Komisí a členskými státy v rámci Stálého veterinárního výboru;

vzhledem k tomu, že se tato směrnice nevztahuje na obchod se spermatem, který se uskutečnil před datem, od něhož členské státy musí dosáhnout souladu s touto směrnicí,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Tato směrnice stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz ze třetích zemí.

Článek 2

Pro účely této směrnice se podle potřeby použijí definice podle článku 2 směrnic 64/432/ES, 72/462/ES, 88/407/ES ([2]) a 90/425/ES ([3]).

„Spermatem“ se dále rozumí ejakulát domácího zvířete buďto v původním stavu, nebo upravený či zředěný.

KAPITOLA II

Obchod uvnitř Společenství

Článek 3

Každý členský stát zajistí, aby k obchodu bylo určeno pouze sperma splňující následující všeobecné podmínky:

([1]) Úř. věst. L 395, 31.12.1989, s. 13.
([2]) Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10.
([3]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.

▼B

a) sperma pro inseminaci musí být odebráno a zpracováno v inseminační stanici schválené z veterinárního a hygienického hlediska pro účely obchodu uvnitř Společenství podle čl. 5 odst. 1;

b) sperma musí být odebráno od prasat, jejichž nákazový status odpovídá požadavkům přílohy B;

c) sperma musí být odebráno, zpracováno, uchováváno a přepravováno v souladu s přílohami A a C.

Článek 4

1. Až do 31. prosince 1992 členské státy, ve kterých jsou ve všech inseminačních stanicích držena pouze zvířata neočkovaná proti Aujeszkyho chorobě, která absolvovala s negativními výsledky sérumneutralizační test nebo test ELISA na Aujeszkyho chorobu, v souladu s ustanoveními této směrnice:

— mohou odmítnout, aby bylo na jejich území dovezeno sperma pocházející z inseminačních stanic, které nemají stejný status,

— nesmějí však odmítnout přijmout sperma pocházející od kanců očkovaných v inseminačních stanicích deletovanou očkovací látkou GI, za podmínek, že:

  — toto očkování bylo provedeno pouze na kancích séronegativních vzhledem k viru Aujeszkyho choroby,

  — při sérologických vyšetřeních provedených nejdříve tři týdny po očkování se u kanců nezjistí přítomnost protilátek vyvolaných virem této choroby.

    V tomto případě může být jeden vzorek z každého denního odběru spermatu určeného k obchodu podroben testu na izolaci viru ve schválené laboratoři členského státu určení.

    Ustanovení tohoto odstavce se použijí, až Komise postupem podle článku 18 a s ohledem na stanovisko Vědeckého veterinárního výboru, zejména pokud jde o frekvenci testů, které mají být prováděny v inseminačních stanicích, pokud jde o samotná vyšetření na izolaci viru, jakož i o účinnost a bezpečnost deletované očkovací látky GI, nejpozději do 1. července 1991 zpracuje protokoly pro vyšetření, která mají být prováděna v rámci uvedených vyšetření.

2. Postupem podle článku 18 lze stanovit, že část území členského státu bude požívat výhod vyplývajících z ustanovení odstavce 1 za podmínky, že ve všech inseminačních stanicích nacházejících se na této části území jsou držena pouze zvířata, která absolvovala s negativními výsledky sérumneutralizační test nebo test ELISA na výskyt Aujeszkyho choroby.

3. Do 31. prosince 1992 Rada na základě zprávy Komise doplněné o případné návrhy tento článek přezkoumá.

Článek 5

1. Členský stát, na jehož území se nachází inseminační stanice, zajistí, aby schválení podle čl. 3 písm. a) bylo uděleno pouze v případě, že inseminační stanice odpovídá podmínkám uvedeným v příloze A a vyhovuje všem ostatním ustanovením této směrnice.

Členský stát dále zajistí, aby úřední veterinární lékař dohlížel na dodržování těchto ustanovení. V případě, že jedno nebo více ustanovení nebude dodržováno, navrhne tento veterinární lékař, aby schválení bylo odňato.

▼M4

2. Všechny inseminační stanice jsou zaregistrovány a každá stanice obdrží veterinární registrační číslo.

Každý členský stát vypracuje a průběžně aktualizuje seznam inseminačních stanic a jejich veterinárních registračních čísel a zpřístupní jej ostatním členským státům a veřejnosti.

▼B

3. Obecná prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 18.

Článek 6

1. Členské státy zajistí, aby každá zásilka spermatu byla provázena veterinárním osvědčením podle vzoru uvedeného v příloze D, vystaveným úředním veterinárním lékařem členského státu, ve kterém došlo k odběru.

Toto osvědčení musí:

a) být vyhotoveno alespoň v jednom z úředních jazyků členského státu, ve kterém došlo k odběru, a v jednom z úředních jazyků státu určení;

b) provázet zásilku až do místa určení v originálním vyhotovení;

c) být vyhotoveno na jediném listu;

d) být určeno pro jediného příjemce.

2. Členský stát místa určení může, za podmínky, že nedojde ke snížení životaschopnosti spermatu, přijmout kromě opatření uvedených v článku 8 směrnice 90/425/ES další nezbytná opatření, včetně uskladnění v karanténě, která umožní dospět k jasným závěrům v případě, kdy je podezření, že sperma je infikováno nebo kontaminováno patogenními zárodky.

KAPITOLA III

Dovoz ze třetích zemí

Článek 7

1. Členský stát může povolit dovoz pouze z těch třetích zemí, které jsou uvedeny na seznamu, jenž má být vypracován postupem podle článku 19. Tento seznam může být doplněn nebo pozměněn postupem podle článku 18.

2. Při rozhodování o tom, zda třetí země může být uvedena na seznamu podle odstavce 1, se přihlíží se zejména:

a) na jedné straně ke zdravotnímu stavu hospodářských zvířat, ostatních domácích i volně žijících zvířat v dané zemi, zejména pokud jde o exotické choroby zvířat, na druhé straně pak ke zdravotní a hygienické úrovni životního prostředí v okolí této země, pokud by mohlo ohrozit zdraví zvířat v členském státu;

b) na pravidelnost a rychlost předávání informací poskytovaných touto zemí o výskytu nakažlivých chorob zvířat přenosných spermatem na území dané země, zejména chorob uvedených na seznamech A a B Mezinárodního úřadu pro nákazy zvířat;

c) k předpisům dané země pro oblast prevence a tlumení chorob zvířat;

d) na strukturu a pravomoci veterinárních útvarů v této zemi;

e) na organizaci a provádění opatření pro prevenci a tlumení nakažlivých chorob zvířat;

▼B

f) na záruky, které může daná země poskytnout pro dodržení ustanovení této směrnice.

3. Seznam uvedený v odstavci 1 a všechny změny tohoto seznamu se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropských společenství.*

▼M4

Článek 8

1. Členské státy povolí pouze dovoz spermatu odeslaného z inseminační stanice, jež se nachází v některé ze třetích zemí ze seznamu uvedeného v článku 7 a pro kterou je příslušný orgán dotčené třetí země schopen poskytnout záruky, že jsou splněny tyto podmínky:

a) stanice splňuje podmínky:

i) pro schválení inseminačních stanic podle kapitoly I přílohy A,

ii) týkající se dozoru nad těmito stanicemi podle kapitoly II uvedené přílohy;

b) stanice byla příslušným orgánem třetí země úředně schválena pro vývoz do Společenství;

c) stanice je pod dohledem svého veterinárního lékaře;

d) ve stanici je alespoň dvakrát ročně prováděna inspekce úředním veterinárním lékařem dané třetí země.

2. Seznam inseminačních stanic, které příslušný orgán třetí země ze seznamu uvedeného v článku 7 schválil v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 1 tohoto článku a z nichž lze odesílat sperma do Společenství, se sděluje Komisi.

Schválení inseminační stanice musí příslušný orgán třetí země neprodleně pozastavit nebo odejmout, pokud tato stanice již nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 1, a musí o tom ihned informovat Komisi.

Komise poskytne členským státům veškeré nové a aktualizované seznamy, které podle tohoto odstavce obdrží od příslušného orgánu dotčené třetí země, a zpřístupní je veřejnosti pro informační účely.

3. Podrobná pravidla pro jednotné uplatňování tohoto článku mohou být přijata postupem podle čl. 18 odst. 2.

▼B

Článek 9

1. Sperma musí pocházet od zvířat, která byla po dobu alespoň tří měsíců bezprostředně předcházejících odběru chována na území třetí země, která je zapsána na seznamu sestaveném podle čl. 7 odst. 1.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 7 odst. 1 a odstavce 1 tohoto článku, povolí členský stát dovoz spermatu pocházejícího z třetí země zapsané v seznamu pouze tehdy, pokud toto sperma odpovídá veterinárním požadavkům přijatým postupem podle článku 18 pro dovoz spermatu pocházejícího ze třetích zemí.

Při přijetí požadavků uvedených v prvním pododstavci se přihlíží k:

a) nákazové situaci v okolí inseminační stanice se zvláštním zřetelem na nákazy uvedené v seznamu A Mezinárodního úřadu pro nákazy zvířat (OIE);

b) zdravotnímu stavu stáda v inseminační stanici a požadavkům na vyšetření;

c) zdravotnímu stavu dárce a požadavkům na vyšetření;

d) požadavkům na vyšetření spermatu.

▼B

3. Pro stanovení veterinárních podmínek se jako referenční základ používají zásady uvedené v kapitole II a v odpovídajících přílohách. Postupem podle článku 18 může být případ od případu rozhodnuto odchylně od uvedených ustanovení, pokud třetí země poskytne podobné záruky, které budou ze zdravotního a hygienického hlediska alespoň rovnocenné.

4. Článek 4 se použije.

Článek 10

1. Členské státy povolí dovoz spermatu pouze po předložení veterinárního osvědčení vystaveného a podepsaného úředním veterinárním lékařem třetí země, ve které byl proveden odběr.

Toto osvědčení musí:

a) být vyhotoveno alespoň v jednom z úředních jazyků členského státu, který je příjemcem, a v jednom z úředních jazyků členského státu, kde se provádí vývozní kontrola podle článku 11;

b) provázet zásilku spermatu v originálním vyhotovení;

c) být vyhotoveno na jediném listu;

d) být určeno pro jediného příjemce.

2. Veterinární osvědčení musí odpovídat vzoru vypracovanému postupem podle článku 19.

Článek 11

1. Členské státy zajistí, aby byla každá zásilka spermatu při vstupu na celní území Společenství podrobena kontrole dříve, než bude propuštěna do volného oběhu anebo předána do celního režimu a zakážou vstup spermatu do Společenství, pokud se při dovozní kontrole zjistí, že:

— sperma nepochází z území třetí země zapsané v seznamu sestaveném v souladu s čl. 7 odst. 1,

— sperma nepochází z inseminační stanice, která je uvedena v seznamu podle čl. 8 odst. 1,

— sperma pochází z území třetí země, z níž je dovoz v souladu s čl. 15 odst. 2 zakázán,

— veterinární osvědčení, které provází sperma, neodpovídá podmínkám uvedeným v článku 10 a stanoveným pro provádění tohoto článku.

Tento odstavec se nevztahuje na zásilky spermatu, které překročí hranice celního území Společenství a jsou pro odeslání na místo určení, které se nachází mimo území Společenství, umístěny do tranzitního celního režimu.

Tento odstavec se však vztahuje na případy odmítnutí celního tranzitu při přepravě přes území Společenství.

2. Členský stát určení může učinit nezbytná opatření, za podmínky, že nedojde ke snížení životaschopnosti spermatu, včetně uvalení karantény, která umožní dojít k jasným závěrům v případě, kdy je podezření, že sperma je infikováno nebo kontaminováno patogenními mikroorganismy.

3. Pokud je dovoz spermatu zakázán z některého z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 a pokud vyvážející třetí země nepovolí jeho zpětný vývoz do 30 dnů v případě hluboce zmrazeného spermatu anebo ihned v případě čerstvého spermatu, může oprávněný veterinární orgán úřad členského státu určení nařídit zničení spermatu.

▼B

Článek 12

Každá zásilka spermatu, jejíž dovoz na území Společenství byl členským státem povolen na základě kontroly uvedené v čl. 11 odst. 1, musí být při přepravě na území jiného členského státu provázena originálem osvědčení nebo jeho ověřenou kopií; tento originál anebo kopii je nutno řádně potvrdit oprávněným orgánem odpovědným za kontrolu prováděnou podle článku 11.

Článek 13

Pokud je v souladu s čl. 11 odst. 3 rozhodnuto o zničení spermatu, jdou vzniklé náklady k tíži odesílatele, příjemce nebo jejich zástupce, a to bez náhrady od státu.

KAPITOLA IV

Ochranná a kontrolní opatření

Článek 14

Pravidla uvedená ve směrnici 90/425/EHS se použijí především na kontroly v zemi původu, organizaci kontrol a sledování výsledků kontrol prováděných členským státem určení.

Článek 15

1. Pro obchod uvnitř Společenství se použijí ochranná opatření uvedená v článku 10 směrnice 90/425/ES.

▼M4

2. Pravidla stanovená směrnicí 97/78/ES se použijí zejména pro organizaci kontrol, které mají provádět členské státy, a následný postup v návaznosti na tyto kontroly a pro ochranná opatření, která se mají používat v souladu s postupem podle článku 22 uvedené směrnice.

▼B

Článek 16

1. Pokud to je nutné pro jednotné používání této směrnice, mohou veterinární znalci Komise ve spolupráci s oprávněnými orgány členských států a třetích zemí provádět kontroly na místě.

Země odběru, na jejímž území se provádí kontrola, poskytne znalcům veškerou pomoc nutnou pro plnění jejich úkolů. Komise uvědomí příslušnou zemi, ve které je prováděn odběr, o výsledcích provedených kontrol.

Dotyčná země odběru přijme případná nutná opatření, aby vyhověla výsledkům této kontroly. Pokud země odběru tato opatření nepřijme, může Komise po posouzení situace v rámci Stálého veterinárního výboru uplatnit ustanovení článku 5 a čl. 6 odst. 2 třetího pododstavce.

2. Všeobecná prováděcí ustanovení k tomuto článku, především pokud jde o četnost a způsob provádění kontrol uvedených v prvním pododstavci odstavce 1, se stanoví postupem podle článku 19.

▼B

KAPITOLA V

Závěrečná ustanovení

Článek 17

Přílohy této směrnice mohou být pozměněny postupem podle článku 18 s cílem jejich přizpůsobení technologickému vývoji.

▼M3

Článek 18

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený článkem 58 nařízení (ES) č. 178/2002. ([1])

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES. ([2])

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 19

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je 15 dní.

▼B

Článek 20

1. Tato směrnice se nevztahuje na sperma odebrané a zpracované v některém z členských států před 31. prosincem 1991.

2. Až do doby, kdy vstoupí v platnost rozhodnutí přijatá v souladu s články 8, 9 a 10, neuplatňují členské státy na dovoz spermatu pocházejícího z třetích zemí výhodnější podmínky než podmínky vyplývající z kapitoly II.

Článek 21

Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 1991. Uvědomí o nich neprodleně Komisi.

Článek 22

Tato směrnice je určena členským státům.

([1]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼M1

PŘÍLOHA A

KAPITOLA I

Podmínky pro schválení inseminačních stanic

Inseminační stanice musí:

1. být trvale pod dozorem veterinárního lékaře stanice;

2. mít přinejmenším:

   a) stálá zařízení zajišťující ustájení a izolaci zvířat s pozitivními výsledky testů popsaných v příloze B kapitole II, nebo s klinickými příznaky choroby;

   b) zařízení pro odběr spermatu, včetně samostatné místnosti pro čištění a dezinfekci nebo sterilizaci vybavení;

   c) zařízení na zpracování spermatu, které nemusí být nutně na stejném místě;

   d) zařízení na skladování spermatu, které nemusí být nutně na stejném místě;

3. být postaveny nebo izolovány vhodným způsobem, aby zabraňovaly jakémukoliv kontaktu se zvířaty vně stanice;

4. být postaveny takovým způsobem, aby zařízení sloužící k ustájení zvířat, odběru, zpracování a skladování spermatu mohla být snadno umyta a vydezinfikována;

5. být postaveny tak, aby místo ustájení zvířat bylo fyzicky odděleno od zařízení pro zpracování spermatu a aby obě místa byla oddělena od zařízení na skladování spermatu.

KAPITOLA II

Podmínky týkající se dozoru nad inseminačními stanicemi

Inseminační stanice musí:

1. mít takový dozor, aby bylo zaručeno, že v nich budou přebývat pouze zvířata toho druhu, jehož sperma má být odebíráno;

2. mít takový dozor, aby musely vést evidenci, deník nebo počítačovou databázi o všech prasatech žijících v zařízení a aby musely dodávat informace týkající se plemene, data narození a identifikace každého zvířete, jakož i evidenci, deník nebo počítačovou databázi o všech kontrolách týkajících se chorob a veškerých očkování, která byla provedena, a přebírat informace z dokumentace o zdravotním stavu nebo chorobě každého zvířete;

3. být navštěvovány pravidelně dvakrát ročně úředním veterinárním lékařem, který provede inspekce, během nichž zkontroluje podmínky schválení a dozoru;

4. musí mít takový dozor, aby bylo zabráněno vstupu každé nepovolané osoby. Návštěvníci, jimž byl povolen vstup, se kromě toho musejí podřídit pokynům veterinárního lékaře stanice;

5. zaměstnávat technicky způsobilý personál s odpovídajícím vzděláním, pokud jde o dezinfekční postupy a techniky hygieny, které umožňují tlumit šíření chorob;

6. mít takový dozor, aby byly zaručeny tyto podmínky:

   a) ve schválených stanicích se zpracovává a skladuje pouze sperma odebrané ve schválené stanici, aniž by mohlo přijít do styku s jakoukoliv jinou zásilkou spermatu;

   b) odběr, zpracování a skladování spermatu probíhá výhradně v místnostech k tomuto účelu vyhrazených a za nejpřísnějších hygienických podmínek;

   c) před každým použitím jsou nástroje, které se dostaly do kontaktu se spermatem nebo dárcovským zvířetem během odběru a zpracování, řádně dezinfikovány a sterilizovány;

   d) produkty živočišného původu použité při zpracování spermatu – včetně přísad nebo ředidla – pocházejí ze zdrojů, které nepředstavují žádné hygienické nebezpečí, nebo byly předem ošetřeny tak, aby se toto riziko vyloučilo;

▼M1

e) nádoby použité pro skladování a přepravu jsou řádně dezinfikované nebo sterilizované před počátkem každého plnění;

f) použité kryogenní činidlo dříve nesloužilo pro jiné produkty živočišného původu;

g) každý odběr spermatu, též samostatného, v jednotlivých dávkách, je jasně označen, aby bylo možno určit datum odběru spermatu, jakož i plemeno a identifikaci dárcovského zvířete a název a registrační číslo stanice, před nimiž je uvedeno jméno země původu, popřípadě ve formě kódu; vlastnosti a vzor tohoto označení budou stanoveny postupem podle článku 19.

▼M1

PŘÍLOHA B

KAPITOLA I

Podmínky pro příjem zvířat do schválených inseminačních stanic

1. Veškerá zvířata přijatá do inseminační stanice musí:

a) se podrobit minimálně třicetidenní karanténě v zařízeních, která byla pro tento účel speciálně schválena příslušným orgánem členského státu a v nichž se nacházejí pouze zvířata s minimálně stejným veterinárním statusem;

b) být vybrána před vstupem do karanténních zařízení popsaných v písmenu a), ze stád nebo hospodářství:

— prostých brucelózy v souladu s článkem 3.5.2.1. Mezinárodního veterinárního kodexu,

— ve kterých nebylo žádné zvíře očkované proti slintavce a kulhavce během posledních dvanácti měsíců,

— v nichž se neprojevil během posledních dvanácti měsíců žádný klinický, sérologický ani virologický příznak Aujeszkyho choroby,

— které neleží v pásmu s omezením na základě ustanovení právních předpisů Společenství z důvodu výskytu této nákazy u prasat.

Zvířata nemohou být předtím ustájena v žádném stádu s nižším statusem;

c) podstoupit před karanténou podle písmene a) a během předchozích třiceti dní s negativním výsledkem níže uvedené testy, které byly provedeny v souladu s normami stanovenými v dotyčných směrnicích:

— test reakce vazby komplementu nebo test na brucelózu s pufrovaným brucelovým antigenem u brucelózy (od 1. ledna 2001 bude jediným povoleným testem test na brucelózu s pufrovaným brucelovým antigenem),

— séroneutralizace nebo test ELISA, za použití všech virových antigenů Aujeszkyho choroby v případě neočkovaných prasat,

— nebo test ELISA pro antigeny G1 Aujeszkyho choroby v případě prasat očkovaných deletovanou očkovací látkou G1,

— test ELISA nebo test na séroneutralizaci na přítomnost klasického moru prasat.

Pokud v případě brucelózy mají zvířata pozitivní výsledky testů, mohou se zvířata s negativními výsledky z téhož hospodářství přijmout do karanténních zařízení poté, co bude potvrzeno, že původní stáda nebo hospodářství, z nichž pocházejí zvířata s pozitivními výsledky, jsou prosté brucelózy.

Příslušný orgán může povolit, že se kontroly uvedené v tomto odstavci budou provádět v karanténních zařízeních, pokud budou výsledky známy před začátkem třicetidenní karantény podle písmene a);

d) se během patnácti posledních dní třicetidenní karantény uvedené v písmenu a) podrobit s negativním výsledkem níže uvedeným testům:

— u brucelózy testu reakce vazby komplementu nebo testu na brucelózu s pufrovaným brucelovým antigenem (od 1. ledna 2001 bude jediným povoleným testem test na brucelózu s pufrovaným brucelovým antigenem),

— séroneutralizaci nebo testu ELISA, za použití všech virových antigenů Aujeszkyho choroby v případě neočkovaných prasat, testu ELISA na antigeny G1 Aujeszkyho choroby v případě prasat očkovaných deletovanou očkovací látkou G1.

Aniž jsou dotčena ustanovení používaná v případě diagnostikování slintavky a kulhavky nebo jiné choroby uvedené na seznamu A, pokud bude některý z výše zmíněných testů pozitivní, musí být zvíře co nejdříve odstraněno z karanténního zařízení. V případě karantény skupiny přijme příslušný orgán veškerá nezbytná opatření, aby zajistil, že zbývající zvířata mají uspokojivý veterinární status, a teprve potom je možno je přijmout do inseminační stanice v souladu s touto přílohou.

V případě brucelózy však platí, že pokud budou testy pozitivní, postupuje se podle níže uvedeného protokolu:

▼M1

i) pozitivní séra se testují na aglutinační test séra, jakož i na test uvedený v první odrážce výše, který nebyl proveden;

ii) v hospodářství, odkud pocházejí zvířata s pozitivními výsledky, se provede epizootologické šetření;

iii) u zvířat s pozitivními výsledky se provede druhá série testů (test na brucelózu s pufrovaným brucelovým antigenem, aglutinační test séra a test reakce vazby komplementu) na vzorcích odebraných více než sedm dní po prvním odběru.

Podezření na brucelózu bude potvrzeno nebo vyvráceno na základě výsledků šetření provedeného v hospodářstvích, odkud zvířata pocházejí, a srovnáním výsledků obou sérií testů.

Pokud se podezření na brucelózu vyloučí, pak zvířata s negativními výsledky prvního testu na brucelózu mohou do inseminačních stanic vstoupit. Zvířata s pozitivními výsledky testu mohou být přijata, pokud mají negativní reakci na obě série testů (test na brucelózu s pufrovaným brucelovým antigenem, aglutinační test séra a test reakce vazby komplementu), provedené v minimálně sedmidenním intervalu.

2. Všechny testy se provádějí v laboratoři schválené členským státem.

3. Zvířata mohou být přijata do inseminačních stanic pouze s výslovným povolením veterinárního lékaře stanice. Veškerý pohyb zvířat, ať již jde o vstup nebo výstup, se zaznamenává.

4. Veškerá zvířata přijatá do inseminační stanice nesmějí mít v den přijetí žádný klinický příznak choroby a aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 5, musí přicházet přímo z karanténního zařízení, jak je uvedeno v odst. 1 písm. a), jež v den odeslání musí úředně splňovat níže uvedené podmínky:

a) nesmí ležet v oblasti, pro kterou platí omezení podle předpisů Společenství, přijatých z důvodu výskytu choroby prasat;

b) ►M2 nebyl v něm v posledních třiceti dnech zaznamenán žádný klinický, patologický nebo sérologický důkaz Aujeszkyho choroby. ◄

5. Pokud byly splněny podmínky podle odstavce 4 a pokud obvyklé testy vyjmenované v kapitole II byly provedeny během dvanácti předchozích měsíců, pak mohou být zvířata převezena z jedné schválené inseminační stanice do jiné se stejným veterinárním statusem, a to bez období karantény a bez testů za podmínky, že k převozu dojde přímo. Dané zvíře nesmí přijít do přímého ani nepřímého styku s jinými kopytníky s nižším veterinárním statusem a použitý dopravní prostředek musí být předem dezinfikován.

6. V případě obchodu mezi členskými státy musí mít zvířata s sebou veterinární osvědčení v souladu se vzorem č. 2 přílohy F směrnice 64/432/EHS, přičemž dezinfekce dopravního prostředku musí být osvědčena v oddílu C bodu 4 jako jedna z dalších dodatečných záruk, odpovídající jejich statusu:

— zvířata přicházejí přímo z inseminační stanice v souladu se směrnicí 90/429/EHS,

— zvířata přicházejí přímo z karanténního zařízení a splňují podmínky přijetí do inseminační stanice, které jsou stanoveny v příloze B kapitole I směrnice 90/429/EHS,

— zvířata přicházejí přímo z hospodářství, kde se podrobila přijímacímu protokolu předcházejícímu karanténě a splňují podmínky pro přijetí do karantény v souladu s přílohou B kapitolou I bodem 1 písm. b) a c) a kapitolou I bodem 2 směrnice 90/429/EHS.

KAPITOLA II

Povinné rutinní testy u zvířat přebývajících ve schválené inseminační stanici

1. Veškerá zvířata přebývající ve schválené inseminační stanici se musí s negativním výsledkem podrobit těmto testům:

a) séroneutralizaci nebo testu ELISA za použití všech virových antigenů Aujeszkyho choroby v případě neočkovaných prasat, nebo test ELISA pro antigeny G1 Aujeszkyho choroby v případě prasat očkovaných deletovanou očkovací látkou G1;

b) v případě brucelózy, testu reakce vazby komplementu nebo testu na brucelózu s pufrovaným brucelovým antigenem (od 1. ledna 2001 bude jediným povoleným testem test na brucelózu s pufrovaným brucelovým antigenem);

▼M1

c) testu ELISA nebo séroneutralizačnímu testu na přítomnost protilátek klasického moru prasat.

Tyto testy se provádějí:

na všech zvířatech v okamžiku, kdy opouštějí stanici, avšak nejpozději dvanáct měsíců po jejich přijetí, pokud stanici před tímto termínem neopustily. Odběr vzorků může probíhat na jatkách,

nebo

na 25 % zvířat stanice každé tři měsíce.

V takovém případě veterinární lékař stanice zajistí, aby odebrané vzorky reprezentovaly veškerou populaci stanice, zejména pokud jde o věkovou skupinu a zařízení určená pro plemenné kance. Dále veterinární lékař stanice zajistí, aby veškerá zvířata byla kontrolována minimálně jednou během svého pobytu ve stanici a minimálně jednou za dvanáct měsíců, pokud v ní přebývají déle než jeden rok.

2. Všechny testy musí být provedeny v laboratoři schválené členským státem.

3. Jestliže některý z výše uvedených testů bude pozitivní, musí být zvíře izolováno a jeho sperma odebrané ode dne posledního negativního testu se již ve Společenství nesmí obchodovat.

Sperma odebrané od každého zvířete žijícího ve stanici ode dne posledního negativního testu tohoto zvířete se skladuje odděleně a obchodovat se s ním může ve Společenství začít znovu až potom, co je veterinární status stanice obnoven.

▼M1

PŘÍLOHA C

Podmínky, jež musí splňovat sperma odebrané ve schválených inseminačních stanicích a určené k obchodu ve Společenství

1. Sperma musí pocházet od zvířete, které:

   a) nemá v den odběru žádné klinické příznaky choroby;

   b) nebylo očkováno proti slintavce a kulhavce;

   c) splňuje požadavky kapitoly I přílohy B;

   d) se nesmí používat v přirozené plemenitbě;

   e) nachází se v inseminačních stanicích, které nesmějí ležet v pásmu s omezením podle právních předpisů Společenství týkajícím se nakažlivých chorob plemenných prasat;

   f) přebývalo v inseminačních stanicích, které během třicetidenního období přímo předcházejícího odběru byly prosté Aujeszkyho choroby.

2. Účinná kombinace antibiotik, zejména proti leptospirózám a mykoplazmózám, se musí přidávat do spermatu po konečném zředění nebo do ředidla. V případě zmrazeného spermatu se musí antibiotika přidat před zmrazením spermatu.

   Tato kombinace musí mít účinek přinejmenším srovnatelný s těmito roztoky:

   minimálně: 500 μg streptomycinu na ml konečného roztoku,
   500 MJ penicilinu na ml konečného roztoku,
   150 μg lincomycinu na ml konečného roztoku,
   300 μg spectinomycinu na ml konečného roztoku.

   Neprodleně po přidání antibiotik se musí naředěné sperma konzervovat při teplotě minimálně 15 °C po dobu alespoň 45 minut.

3. Sperma pro obchod uvnitř Společenství musí:

   a) být před odesláním skladováno v souladu s kapitolami I a II přílohy A;

   b) být dopraveno do členského státu určení v nádobách vyčištěných, dezinfikovaných nebo sterilizovaných před použitím, zapečetěných před opuštěním schváleného místa skladování.

4. Členské státy mohou odmítnout přijmout na své území nebo do svého regionu sperma pocházející z inseminačních stanic, do kterých se přijímají plemenní kanci očkovaní proti Aujeszkyho chorobě, pokud je toto území nebo tento region uznáno za prosté Aujeszkyho choroby v souladu s článkem 10 směrnice 64/432/EHS.

▼B

PŘÍLOHA D

1. Odesílatel (jméno a úplná adresa)	**VETERINÁRNÍ OSVĚDČENÍ** Č. ORIGINÁL 2. Členský stát, kde je prováděn odběr
3. Příjemce (jméno a úplná adresa)	4. Příslušný orgán/úřad
Poznámky: (a) pro každou zásilku spermatu musí být vystaveno samostatné osvědčení (b) originál osvědčení musí provázet zásilku do místa určení	5. Místní příslušný orgán/úřad
6. Místo nakládky	
8. Dopravní prostředek	7. Název a adresa inseminační stanice
9. Místo a členský stát určení	
11. Jméno a kódové označení nádob se spermatem	10. Registrační číslo inseminační stanice

12. Identifikace zásilky spermatu

(a) Počet dávek	(b) Datum/data odběru	(c) Plemeno
(d) Identifikace dárce		

13. Já, níže podepsaný úřední veterinární lékař, potvrzuji, že:

(a) výše popsané sperma bylo odebráno, zpracováno a uchováváno za podmínek, které odpovídají normám stanoveným ve směrnici 90/429/EHS;

(b) výše popsané sperma bylo odebráno od kanců:

(i) v inseminační stanici, v níž jsou umístěna pouze zvířata neočkovaná proti Aujeszkyho chorobě, která reagovala negativně v sérumneutralizačním testu nebo testu ELISA na Aujeszkyho chorobu v souladu s ustanoveními směrnice 90/429/EHS [1]

nebo

(ii) ve stanici, ve které někteří nebo všichni kanci byli očkováni proti Aujeszkyho chorobě G1 deletovanou očkovací látkou; tito kanci byli před očkováním sérologicky negativní na Aujeszkyho chorobu a po třech týdnech se podrobili dalšímu sérologickému vyšetření, které neodhalilo přítomnost protilátek vyvolaných virem Aujeszkyho choroby a v tomto případě bylo sperma každé zásilky v laboratoři ..... [2] testováno na izolaci viru Aujeszkyho choroby s negativním výsledkem [1];

(c) výše popsané sperma bylo do místa nakládky dopraveno v zapečetěné nádobě za dodržení podmínek ustanovení směrnice 90/429/EHS.

Razítko

Vyhotoveno v ....., dne .....

Podpis .....

Jméno a kvalifikační oprávnění (velkými písmeny): .....

.....

.....

[1] Nehodící se škrtněte.

[2] Název laboratoře je upřesněn v čl. 4 odst.1 směrnice 90/429/EHS.